

عنوان مقاله:

تلاقی طرح هندسی پیشرفته صراط مستقیم انبیاء و اولیاء الهی بر اساس نبأ العظیم قرآن قائم آل محمد سلام الله علیه

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی پژوهشهای دینی و اسلامی، حقوق، علوم تربیتی و روانشناسی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

سجاد فرهادی کیا - دانش آموخته ی کارشناسی ارشد گروه مهندسی عمران مهندسی راه و ترابری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب

خلاصه مقاله:

امام حسن عسکری (ع) می فرماید: «اهدنا الصراط المستقیم» یعنی توفیق خود را رهنمای ما گردان تا همان گونه که در گذشته به آن تو را فرمان بردیم، در آینده ی عمر خود نیز به آن تو را فرمان بریم و صراط مستقیم دو صراط است: صراطی در دنیا و صراطی در آخرت و اما صراط مستقیم در دنیا، آن است که از زیاده روی فروتر و از کوتاهی کردن فراتر است و استوار و درست باشد و به هیچ باطلی نگراید حال آنکه صراط مستقیم در آخرت، راه مومنان به سوی بهشت است که راهی راست باشد و ایشان در آن نه به سوی آتش دوزخ و نه به سوی چیز دیگری می گرایند و فقط به سوی بهشت پیش می روند. امام محمد باقر (ع) می فرماید: «الصراط المستقیم» همان دین خداست که جبرئیل (ع) بر رسول خدا (ص) نازل نمود. امام محمد باقر (ع) می فرماید: رسول خدا (ص) به علی (ع) فرمود: «ای علی (ع)! هرگاه روز قیامت واقع گردد من و تو و جبرئیل (ع) بر صراط می ایستیم و حق عبور از آنجا به هیچ کس داده نمی شود، مگر اینکه برگه ی عبوری داشته باشد که تبرئه و رهایی او به سبب ولایت تو در آن ثبت گردیده باشد. امام صادق (ع) می فرماید: «الصراط المستقیم» راه انبیاء (ع) است و آنانند که خداوند ایشان را نعمت داد. امام صادق (ع) می فرماید: «صراط الذین انعمت علیهم» مقصودش محمد (ص) و ذریه ی پاک او (ع) می باشد. امیرالمومنین (ع) می فرماید: همانا خداوند به بندگانش فرمان داده از او راه کسانی را درخواست کنند که به ایشان نعمت داده شده است و اینان پیامبران (ع) و صدیقان (ع) و شهداء (ع) و صالحان (ع) هستند. این مفهوم در آیات شریفه ی «وتلک حجتنا آتیناها ابراهیم علی قومه نرفع درجات من نشاء ان ربک حکیم علیم ووهبنا له اسحاق و یعقوب کلا هدینا ونوحا هدینا من قبل ومن ذریته داوود و سلیمان و ایوب و یوسف و موسی و هارون و کذلک نجزی المحسنین و زکریا و یحیی و عیسی و الیاس کل من الصالحین و اسماعیل و الیسع و یونس و لوطا و کلا فضلنا علی العالمین و من آباءهم و ذریاتهم و اخوانهم و اجتبیانهم و هدیناهم الی صراط مستقیم» (انعام: ۸۷-۸۶-۸۵-۸۴-۸۳) مورد ملاحظه قرار گرفته است. امیرالمومنین (ع) در تفسیر آیات شریفه ی «وما من دابه فی الارض ولا طائر یطیر بجناحیه الا امم امثالکم ما فرطنا فی الکتاب من شیء ثم الی ربهم یحشرون والذین کذبوا بآیاتنا صم و بکم فی الظلمات من یشا الله یضله و من یشا یجعلہ علی صراط مستقیم» (انعام: ۳۹-۳۸) می فرماید: «امه» در این آیه به معنای گردهم آمدن جنبندگان و گردهم آمدن پرندگان است. این معنا در متن آیه ی شریفه ی «ومن آیاته خلق السماوات و الارض و ما بث فیهما من دابه و هو علی جمعهم اذا یشاء قدیر» (شوری: ۲۹) نیز مورد ملاحظه است حال آنکه در آیه ی شریفه ی «واذ قال ابراهیم رب ارنی کیف تحیی الموتی قال اولم تؤمن قال بلی و لکن لیطمئن قلبی قال فخذ اربعه من الطیر فصرنهن الیک ثم اجعل علی کل جبل منهن جزءا ثم ادعهن یتبینک سعیا و اعلم ان الله عزیز حکیم» (بقره: ۲۶۰) بار دیگر این مفهوم مورد تاکید قرار گرفته است ...

کلمات کلیدی:

النبأ العظیم، الصراط السوی، یس، والقرآن الحکیم، انک لمن المرسلین، علی صراط مستقیم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1607489>

